

Dun-birk

Birkefamilien

Dun-birk (*Betula pubescens*) er vidt udbredt over hele Skandinavien. Træet vokser især på fugtige steder langs søer og ses ofte ved tilgroning af moser. De unge skud er dun-hårede, deraf navnet dun-birk på dansk og på latin *pubescens*.

Skudbygningen er stiv og opret i forhold til vorte-birk, der har hængende skud og vokser mere tørt. Også bladene er forskellige; dun-birk har enkelt savtakke blade, og vorte-birk dobbelt savtakke blade med udtrukket spids.

Blomsterne er ganske små og sidder tæt sammen i han- og hunrakler.

Barken er hvidlig og glat selv på gamle træer og også nederst på stammen.

Veddet er lyst med samme egenskaber som vorte-birk. Det anvendes til møbler og parketstave og som brænde i pejsen. Om foråret har saften i birketræer høj sukkerholdighed. Den kan drikkes eller anvendes til vinfremstilling. Ved beskæring om foråret presses store mængder saft ud af såret, men træet tager ikke varig skade.

'Heksekoste' er en samling af korte skud, der udvikles ved angreb af en svamp, *Taphrina*. Den skader ikke træet. Angreb ses kun hos dun-birk, vorte-birk danner ikke heksekoste.